

šena najraznovrstnijim križevima i raznim uresima, te bi to groblje zasluživalo, da ga koji stručnjak posebno prouči. Nadpisa ne ima na tim stećcima, kao niti na onim pri sv. Spasu i kao i u obće na većini dalmatinskih stećaka. Od tih stećaka smo važnije snimili, jer želimo drugom zgodom o njima više progovoriti.

Petar Stanić, župnik.

Ulomak nadvratnika sa natpisom i uresom hrvacko-bizantinskoga sloga u Trogiru.

U nutrnjosti Trogira grada nahodi se uzidan u nekom starinskom kućnom platnu ulomak nadvratnika sa ovim natpisom:

PAX UIIC · DOMUI ET CUM SPIIR (ITV TV)O

U natpisu su sve kapitalna slova, a umiješano je među njima trikrat opetovano uncijalno V. Takovo sam V opazio četiri puta opetovano na tri ulomka natpisa u Kninu, koja potiču sa bazilike na groblju u Biskupiji. A u ovom natpisu svršuje gori sa vodoravnim potezom, kako na mnogobrojnim natpisnim ulomcima kninske okolice iz doba hrvacke samostalnosti, a može da bude iz osmoga i devetoga vijeka.

Znamenit je ovaj natpis toga, što je on prvi do sad nagjen u Dalmaciji iz doba hrvacke samostalnosti, a da se odnosi na privatan stan, i zato što u čisto kršćanskom duhu sadrži evangjelski pozdrav: *Pax (h)uic domui* sa odgovorom: *Et cum spiri(tu tu)u*. I ovgje kao na natpisu nad vratima crkve sv. Barbare, u istom gradu¹⁾, koji je po svoj prilici iz osmoga vijeka, izostalo je H pokazne zamjenice *hic*, *haec*, *hoc*, po čemu se daje nagoviještati, da se to slovo u ono doba po svoj prilici nije ni izgovaralo.

¹⁾ Vidi Viestnik hrv. ark. dr. od god. 1891 br. 3 str. 82.

Pod nadpisom teče ures sastavljen od četiri ležeće poput S savijene vitice, koje su među sobom sponama vezane i simetrično poredane, dvije desno a dvije lijevo (v. sl.). Nutrnji kraj srednjih, a vanjski krajnih vitica završuje četverolisnatom ležećom polu-palmetom, poput sličnijeh na jednom ulomku pluteja krstionice u Cividale iz god 737¹⁾, a svija se unutra na tanku stapku, koja nosi četverolatičan cvjetič, poput onijeh na sličnijem cvijetićima, što su na viticama pragova pobočnog južnog ulaza brama sv. Dujma u Sapljetu²⁾ iz sedmoga vijeka. Srednje dvije vitice razdvajaju se na nutrnjem kraju, i šalju k sredini pokraće zavijene ogranke, koji se dodiruju i vezani su sponicom. Između njih na gornjoj strani izviru dva listića, koja se svijaju pod pritiskom bizantinskog križića raširenih krakova; s njihove donje strane izhodi pupoljak. Pupiljak je i u kutima, gdje se srednje vitice razgranjuju. Nutrnji krajevi vanjskih i vanjski nutrnjih vitica su na kratko zakovršeni, dotiču se i svezani su. Iz njihove gornje strane niče simetrična osmerolisna palmeta, kojoj su desno i lijevo srednja dva listića dulja, i imaju ozgor zakovršene krajeve. Ovakove su palmete s gornjih strana svezanih vitica na oblučnom pojasu ulomka luka ciborija crkve sv. Marije u Grado iz god. 814—18³⁾, tom razlikom, da ove imaju po šest listića, i da jim dulji srednji listić s desne i lijeve strane nije pri kraju zakovršen.

Toliko paleografski koliko i uresni motivi po sebi i po izradbi svojoj slažu se dakle na opisanomu ulomku, svjedočeć, da potiče iz osmoga, ili najdalje iz prve polovine devetoga vieka.

U Korčuli, o Velikoj Gospi 1891.

Frano Radić.

Sredovječni nadpisi u Trogiru.

1. Za porušenom starinskom crkvom sv. Ivana uzidan je trokutan grb štit sa uspetijem lavom. Nad štitom je petlja, kao da

¹⁾ Cattaneo — L' architettura in Italia dal secolo sesto al Mille circa str. 87.

²⁾ R. Eitelberger v. Edelberg. Die mittelalt. Kunstdenkmale Dalmatiens str. 257—258.

³⁾ Cat. nav. dj. str. 241.